

Veli
Pulkamo

Klubimme taipaleelta

Klubikokous 23 vuoden takaa, paikkana oli tietysti Polaris. no Laine, Jaakko Kurkela, Eero Kataja, Pentti Rapeli, Väinö Veljet vasemmalta: Samuli Auvinen, Toivo Sorjolahti, Kau- Alapeteri, Yrjö Leskinen, Onni Hulkko

”Rusinasoppaa,” sanoi nimismies Alapeteri

Muistitiedon mukaan on jo vuonna 1958 Rovaniemeltä käsin tehty aloite Lion-toiminnan aloittamiseksi Sodankylässä. Tosin yritys ei silloin iskenyt riittävää kipinää, mutta jätti kuitenkin ajatuksen hiljalleen kytemään.

Varhaiskevällä 1960 olivat aluemetsänhoitaja Aimo Lifländer ja Ilma-Tähtelän johtaja Pentti Rapeli aina tavatessaan ja välillä puhelimissakin keskustelleet Lions asiasta, ensin keskenään ja vahitellen yhä

useampien ja useampien paikkakunnan miesten kanssa. Ulkopuolisina innoittajina olivat silloin jo Lions-toiminnassa ansioituneet veljet Viljo Tervahauta Rovaniemeltä ja Lassi Pellinen Kemijärveltä, sillä ehdittiinhän klubit perustaa Rovaniemelle jo vuonna 1954 ja Kemijärvelle vuonna 1959.

Kun sitten 6. toukokuuta 1960 Sodankylän miehet 17 miehen voimalla kokoontuivat kirkonkylän kansakoululle, nykyisin Kitisenrannan ala-aste, Aimo

Lifländerin kokoonkutsuessa kuuntelemaan Lions veljien Lasse Pellisen ja Viljo Tervahaudan selontekoa Lions-International järjestön maailmanlaajuisesta toiminnasta ja sen mahdollisuuksista täällä, kokouksen puheenjohtajana toimi Pentti Rapeli ja pöytäkirjaa pitämään haastettiin Markku Laiho. — Kuinkas ollakaan, kokouksen aikana todettiin, että kaikki läsnäolijat olivat kirjoittaneet nimensä perustajajäseneksi ilmoittautumista var-

ten liikkeelle pantuun listaan ja puheenjohtajan tehtäväksi jäi todeta Lions Club Sodankylän tulleen perustetuksi. — Itsestään selvänä pitivät kaikki paikallaolijat, että Pentti Rapeli oli lupautunut myös klubin ensimmäiseksi presidentiksi.

Perustamistoimituksen jälkitimet suoritettiin ravintola Polariuksessa 23. 5. 1960 pidetyssä kokouksessa, jossa perustajajäsenten lukumäärä nousi kahteenkymmeneen. Tässäkin

tilaisuudessa veljet Pellinen ja Tervahauta olivat paikalla.

Varsinainen klubitoiminta käynnistyi syyskauden alkamassa ja juhlamielellä oltiin. Klubin perustamisjuhla "Charter Night" vietettiin 26. marraskuuta, missäs muualla kuin Polariksessa. — Sodankylässä oli kuitenkin tähän aikaan menossa välirikko Alkon kanssa ja juhlista tuntui tulevan kuivat. Varapresidentti nimismiehenä (Väinö Alapeteri) antoi neuvot, klubimestari Viljo Hirvenkari vuokrasi huoneen saman liikkeen majoitustiloista ja tail twister (myöhemmin rotareihin siirtynyt apteekkari Lars Elfving) kokkasi rusinasopan, jota maisteltiin ja josta riemua riitti kaikille aina aamutunneille saakka.

Valaan lihaa käristyksen tapaan

Klubin 5-vuotisjuhlaa vietettiin Laanilassa. Liekö juhlijoilla mennyt muisti, koska aikakirjoista ei löydy merkintää juhlan tapahtumista.

10-vuotisjuhlaa vietettiin veli Eero Katajan presidenttikaudella. Juhlapaikkana oli Kantakievari, jossa muisteltiin klubin perustamisaikoja, paljastettiin kehystetty perustamiskirja,

Laskiaisrieha keräsi ennen lapsia todella runsaasti.

syötiin hyvin, otettiin vastaan onnitteluja ja kävelytettiin juhla-asuisia Ladyja reippaan musiikin tahdissa.

Osmo Kestin presidenttikaudella, tarkemmin sanottuna 11. 11. 1975 oli vuorossa 15-vuotisjuhlat. Kunniavieraina tilaisuudessa oli silloinen

kansainvälinen ensimmäinen varapresidentti J. Sobral avec Lady Sobral.

Klubin 20-vuotisjuhlan vietto tapahtui 17. 5. 1980 Luostolla pidetyn soitinjuhlan yhteydessä.

Klubikokousten pitopaikkana oli alkuvuosina ravintola Polaris. Kantakievarin valmistuttua vuonna 1965 löytyi upouudesta hotellista kokousten pitoa varten viihtyisemmät tilat.

Varsinaisten kokousasioiden ja klubiesitelmien lisäksi yksi tärkeimmistä seikoista on ollut kokouspaikan ateria-annit. Porsasta pitkin ja poikin paloiteltuna on kadonnut mittaamaton määrä veljeslauman näkäisiin suihin. — Mukaan on mahtunut ainakin yhden keran talon erikoinen: valaan lihaa poronkäristyksen tapaan.

70-luvun alkuvuosina valtasi "naisten tanssit" myös Sodankylän. Koska tilaisuudet ajoituivat juuri maanantai-illaksi, joutui klubin "retkusiipi" jatkamaan kokoustaan useimmiten aina valomerkkiin saakka.

25:een toimintavuoteen mahtuu 225 kuukausikokousta, saman verran hallituksen kokouksia ja ravintoloitsijan samaa hyöty kokousten tiimoilta nykymarkoiksi muutettuna vastaa ainakin yhden omakotitalon arvoa.

Perinteisimpinä aktiviteetteinä ovat olleet lasten laskiaisrieha ja verokalenteri. Lasten ilontuotolla ei ole pyritty voittoon, verokalenterin, jonka asema paikkakunnan parhaana juurikalenterina näyttää vakiintuneen, menekki on ollut taattu ja tuotto vaivaan nähden hyvä.

Missä geissat purkautuvat?

Klubin arkisto on liikkuva. Vuosittain se on kulkeutunut sihteeriltä toiselle. — Edesmenneen veli Lauri Eskolan sihteerikaudella v. 1968—69 sattuneessa tulipalossa suurin osa sen aikaisesta arkistosta nousi savuna ilmaan. Menetyksin, koska klubin alkuvuosien tapahtumat on pelkästään muistin varassa.

Eniten puheenvuoroja klubikokouksissa lienevät käyttäneet veljet Pentti ja Eero. Seikka, jonka nuoremmatkin klubiveljet ovat panneet merkille ainakin kokouspöytäkirjan hyväksymisvaiheessa. Näyte kokouspöytäkirjasta 10.1.1977, jossa mainitaan veli Rapelin Islannin muisteluihin liittyvä selostus: "Veli Rapeli ilmoitti, että geissat purkautuvat Islannissa." Veli Kataja tämän johdosta: "Japanissa käyneenä voin vakuuttaa, että mikäli sellaista tapahtuu, niin pikemminkin Japanissa."

Mielenkiintoisin keskustelun aihe klubikokouksissa on varmaankin ollut Oramaan kämpä. — Jo alkuvuosina oli klubin kirjoihin tullut metsäkämpä ja vuokratontti lähinnä kai muodollisella kaupalla. Kämpä vakuutettiin tuota pikaa arvosta joka ylitti ostohinnan monisatakertaisesti. Se oli vaihtelevassa käytössä, veljien kannalta kuitenkin lähinnä kunnostustalkoiden kohteena. Kämpä ei kuitenkaan palanut vaan myytiin sattumalta veli Kauko Mannermaan presidenttikaudella (v. 1973—74) purettavaksi hintaan, joka ylitti vielä vakuutussummankin.

Veli Pentti Rapeli koko komeudessaan klubin 15-vuotisjuhlissa 1985. Juhlää kunnioitti silloinen kansainvälinen varapresidentti J. Sobral (kuvassa oikealla).

Oramaan kuuluisa kämppä sai klubin finanssinerojen sormet syyhyämään.

Villekin (Hirvenkari) on saanut piippunsa syytymään. Innokkaat klubiveljet luovat lunta Oramaan kämpän katolta vuonna 1963.

"Ei vell ole taakka"

Klubin perustajajäsenistä on tänä päivänä vielä 6 veljeä riiveissämme. Ladyt ovat olleet mukana alusta lähtien, enimmäkseen kuitenkin juhlistamassa klubin iltatilaisuuksia.

Veli Pentti Rapeliin lienee leijonahenki iskenyt kovimmin ja siitä syystä hän on joutunut edustamaan klubia kaikissa leijonahenkisissä kissanristiäisissä. Ei sovi myöskään unohtaa, että toimintakauden 1962 päätteeksi malliveli Pentti Rapel kattiin piirikuvernööriksi ja lähetettiin kansainvälisen presidentin luo Miami Beachiin näytteeksi siitä, millainen on tosi leijona.

Klubin perustajaveljet muistanevat vielä alkua ajoilta veli Tervahaudan kertomuksen pojasta, joka taaperteli lumisella metsätiellä kantaen selässään uupunutta pikkoveljeään ja joka vastaan tulevalle sedälle vastasi tämän kysyessä, että eikö tuo ole liian raskas taakka sinun kokoiselle kulkijalle: "Ei tämä ole mikään taakka, tämä on minun veljeni."

Veljespiirimme vahvuus on tällä hetkellä 39 ja toiminnassamme on ilmennyt viime vuosina vilkastumisen merkkejä. 25:sta ikävuodesta huolimatta emme tunnusta vielä olevamme hampaattomia!